

GARKALNES NOVADA VĒSTIS

AMATNIEKI · BALTEZERS · BERĢI · BUKULTI · GARKALNE · LANGSTIŅI · MAKSTENIEKI
PRIEDKALNE · PRIEŽLEJAS · SKUĶIŠI · SUNIŠI · SUŽI · UPESCIEMS · ZIEMEĻNIEKI

Nr. 151 · MARTS 2015 · WWW.GARKALNE.LV

GARKALNES NOVADA DOMES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Garkalnes MVV 3.- 4. klašu deju kolektīva brauciens uz Lietuvu

10.02. Beidzot ir piepildījies tas, par ko daži skolēni ir sapņojuši pēdējās 2 nedēļas – pienācis brīdis, kad jākāpj autobusā un sākas brauciens uz Lietuvu, lepnī var iecelt savu pirmo nedēļas sakārtoto čemodānu, ieņemt vietu un lepnī pamāt ardievas Garkalnei, saviem vecākiem un mājaspalikušajiem skolās un klasesbiedriem. Sākusās projekta Nordplus Junior NDJR-2014/10443 NEW HORIZONS TROUGH SHARING EXPERIENCES aktivitātes Lietuvā, Mežkuiču ģimnāzijā.

Pārbraucam robežu, ar skaļiem aplausiem sveicam Lietuvu un līdz Šauļiem, kur atrodas mūsu viesnīca, ir tikai 22 km. Viesnīca atrodas Šauļu centrā, viesnīcas īpašnice mūs uzrunā skaidrā latviešu valodā, kas dažam rada patiešu izbrīnu. Ieraugot savus numuriņus atskan skaļi izsaukieni: „Karaliski!”, „Beidzot... kāda gulta, duša un cik skaisti!”. Ir tikai 40min, lai izbaudītu jauko atmosfēru, iekārtotos un dotos prom – uz Mežkuičiem. 30min brauciens uz Mežkuiču ģimnāziju pāiet sarunās par vakara plāniņiem – kurš pie kura ies ciemos, kādas būs paroles, lai tiktu ielaisti istabiņā viesi un viss grozās tikai ap viesnīcu.

Ik uz soļa Mežkuiču ģimnāzijā jūtamies patiesi gaidīti – 4. klases telpa rotāta ar abu valstu kartēm, kurām blakus dažādi vārdi gan latviešu, gan lietuviešu valodās, zāles rotājumi abu valstu kontūras, kuras ieskauj rokās sadevušās bērnu figūriņas. Tad nu nelielas sagaidīšanas sveiciens – latviešu tautas dziesma „Kur tu teci, gailīti manu...”, kuru izpilda 4.klases bērni. Sanāca tāda jauka sadziedāšanās! Direktora uzruna, apmaiņšanās dāvanām un ekskursija par Mežkuiču ģimnāziju. Tas bija interesanti- skolā 2 muzeji- viens- skolas vēstures, bet otrs- lietuviešu tautas vēstures muzejs, kurā aplūkojami un aptaustāmi dažādi priekšmeti, kurus lietuvieši izmantojuši sadzīvē 18.- 19.gs. Muzeja ekspozīcijā arī labākie Mežkuiču ģim-

nāzijas beidzēju darbi, kuros savijas lietuviešu raksti un krāsas – prievītes, jostas, dvieļi un pat logu slēgi.

Tad dodamies ekskursijā pa pašiem Mežkuičiem, jo laiks šodien ideāls- +8 grādi, saulīte pa zemes virsu staigā un pietrūkst tikai sniegpulksteņu, jo sniega gandrīz vai nav. Mūs pavada skolotāja Dace, kura izvēlējusies ļoti labu maršrutu – vēsturisko vietu apmeklējums mijas ar pastaigu pa parku, kur ierīkota „milētāju sala”, „veselības taka” un „enerģētiskais labirints”. Šīs bērniem tik interesantās vietas, iekopuši paši Mežkuiču iedzīvotāji, rakstot ES projektus.

11.02. Mežkuiču ģimnāzijā plkst.10.00 sākas „deju diena”, kad dejojot iepazīstamies, mācāmies latviešu un lietuviešu dejas, akordeona un klavieru pavadījumā, paši dziedam un iemācām „Tūdaliņ, tādadiņ..” un apgūstam 3 lietuviešu dejas. Viss notiek jauktos pāros un jau raisās arī pirmās sarunas, jau lietuviešu puīši noskata latviešu meitenes un galanti izvēlas nākošās dejas partneri. Plkst. 11.00 iemācītās dejas „atdejojam” Mežkuiču deju kolektīva vadītājam, kura atnākusi papriecāties par saviem un mūsu dejojotājiem, jo pati ir dekrēta atvaļinājuma.

Šodien dodamies ekskursijā uz Šauļiem, apskatām pilsētu. Plkst. 15.00 mūs gaida ekskursija „Aušras” muzejā, kur 2 stundu laikā tapa lieliskas Meteņu maskas (protams, ka pašiem mājās jāpabeidz) un interesants stāstījums par Meteņiem – kas tie par svētkiem, kāpēc jāiet ķekātās, kāpēc jāsmidina cilvēki un jāslēpj sava seja zem maskas?

12.02. Diena, kur iesākas ļoti agri. Ceļamies jau 7.00, jo 8.15 jau būtu jābūt autobusā. Dodamies uz Kauņu – apmeklējam jauno Dabas muzeju, izstaigājot visus stāvus gida pavadībā, sākot no viensūņiem, beidzot ar mugurkaulniekiem,

zīdītājiem un ieraugot pat mamutu kaulus. Izbrīnu radīja gan žirafes iespaidīgais augums, gan Kanādas lāča milzīgais ķermenis un kur nu vēl „mazākais” omārs – 50 gadu vecs un sver ap 35kg; ieraugot strausa un kolibri olas (abas blakus), dažam radās jautājums – kas gan tas par putnu, kurš dēļ tik lielas un tik mazas olas? Tā nu bija jāatrod šie dzīvnieki un varēja gidam uzdot visus interesējošos jautājumus. Dažam gan zooloģija īpaši neinteresēja, toties otrs muzejs nu gan bija viņu gaumē!

Aviācijas muzejs – nesen izveidota ekspozīcija bijušās Kauņas lidostas telpās. Tē nu „sirdi atveldzēja” puīši un ne tikai.. izrādās, ka fizikas likumi 3.- 4. klasei nav sveši un atbildēt uz āķīgiem jautājumiem par gaisa plūsmām

un virzieniem, par gaisa laušanu un lidmašīnas pacelšanās mehānisma darbību dažām nav nekādu problēmu! Un, protams, uzdot jautājumus neviens nekautrējās, jo gids bija atvērts, aktīvs un gatavs atbildēt uz visiem jautājumiem. Sākot no Lietuvas aviācijas vēstures sākuma un beidzot ar privātās lidmašīnas nolaišanos lidlaukā, kas, protams, bija sakritība, tas viss bija aplūkojams. Vislielāko sajūsmu gan izraisīja lidojuma stimulators, kur katram bija iespēja izmēģināt pilota iemaņas. Uh, cik gan daudz „nāves cilpu” tika izlidots un bez neviena upura!

13.02. Diena iesākas nedaudz vēlāk, jo Mežkuičos jābūt tikai plkst. 9.40. Kamēr savācam visu turpinājums 2. lpp.

Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas
audzēkņu un pedagogu koncerts
«Mēs tiekamies martā....»
Kultūras centrā «Berģi»
2015. gada 12. martā plkst. 18.00
Visi laipni aicināti

Koncertprogramma
Edīte Pjafa. Atmiņu nakts
K/c "Berģi" 27. martā 20:00
Pjafas lomā LNO soliste Baiba Berķe
Uz skatuves mūzikā ar krāšņo un savdabīgo tēmbu instrumentiem:
vijoli (Indulis Cintiņš, LNSO), akordeonu (Artūrs Noviks),
kontrabasu (Viktors Veļičko, LNSO).
Visu programmu kopā turēs muzikoloģes Karīnas Bērziņas stāstījums.
Ieeja ar ielūgumiem, rezervācija pa tālr. 67800933

14. MARTĀ 17:00
KULTŪRAS CENTRĀ „BERĢI”
PAVASARA KONCERTS
**GARKALNE
SKAN!**
Iecavas novada jauktais koris „Iecava”
Līmužu kultūras nama vīru koris „Ziedonis”
Rīgas Sūrediva universitātes jauktais koris „Rīga”
Ropažu novada jauktais koris „Ropaži”
Garkalnes novada kultūras centra „Berģi”
jauktais koris „Garkalne”
Garkalnes novada kultūras centra „Berģi”
vidējās paaudzes deju kolektīvs „Saimē”
Ieeja bez maksas

Laimonis Gedrovičs par dzīvi, Garkalni un Zemessardzi

Ar Laimoni Gedroviču satiekos saulainā pavasara svētdienā viņa mājā Garkalnē. Esam pazīstami jau kādu laiku, tāpēc vienojamies, ka intervijā runāsim uz "Tu".

Ķeros "vērsim" klāt pie ragiem un vaicāju: "Vai Tev bija viegla bērnība?"

– "Smaga. Ļoti smaga. Dzīvojam diezgan pamatīgā trūcumā. Tēvu arestēja čeka 1951. gadā. Mamma palika slima. Mēs mammai palikām trīs bērni. Veselības dēļ mamma nevarēja dabūt darbu.

Neskatoties uz to, ka tur laukos dzīvoja latvieši – Brenguļu pagastā, tagad tas skaitās Beverīnas novads, dzīvojām trūcumā."

Turpinu: "Kas bija Tavi vecāki?"

– "Tēvs man bija melderis – dzirnavu uztādīšanas speciālists, viņš arī mala. Mamma bija māsaimniece, kā jau agrākos laikos tas bija pieņemts, ka sieva nestrādā un kopj bērnus, bet vīrs sagādā visu pārējo.

Tēvam iedeva augstāko soda mēru – divdesmit pieci plus pieci gadi. Toreiz nāves sods bija atcelts, savādāk būtu nāves sods. Tika aizsūtīts uz Vorkutu. Valmierā čekas pagrabā viņš bija kādu gadu, man bija astoņi gadi, māsiņa pavisam maza.

Pirmo gadu gāju skolā. Atnācām mājās, mamma gulēja uz gultas un raudāja. Tik mazi jau nevar saprast, kas īsti ir noticis un kas būs...

Tēvam laimējās – viņš sešus gadus tikai nosēdēja. Reabilitēja gan viņu tikai tagad – atjaunotās brīvvalsts laikā.

Arī viņa vārds ir grāmatā, kur ir visu represēto saraksti. Ar īsu aprakstu."

Jautāju tālāk: "Kā sākās Tava latvietība?"

– "Man liekas, no dzimšanas. Kaut gan es neko tā īpaši neanalizēju, man tā kārtība jau skolā nebija pa dūšai.

Vēlāk, tuvojoties armijas laikam, mēs puīši runājāmies – armijā kad aiziesi, gribi vai negribi būs komjaunietis. Tur tas bija automātiski. Es pastrīdējos un teicu, ka es nebūšu komjaunietis, tici man.

Krievu armijā es dienēju Zaporozjē (Ukraina), tur, kur tagad tuvumā ir visādas trakas lietas. Man palaimējās dienēt trīs gadus – tad vēl obligātais dienests bija 3 gadus.

Es arī neiestājos tai komjaunatnē. Mūsu karaspēka daļā bija divi komjaunatnes sekretāri: "Laimoni, Tu tāds priekšzīmīgs, Tu tak vari būt..." Bet es saku: "Es negribu aptraipīt komjaunatnes vārdu, es neesmu tāds, kā man vajadzētu būt."

Mēs divi bijām – man bija labs

draugs ukraiņis Griša. Un tas arī neiestājās komjaunatnē. Mēs divi bijām vienīgi pa visu karaspēka daļu.

Nedēļā reizi bija komjaunatnes sapulces – man visa tā liekulība neinteresēja. Mēs ar Grišku varējām iet pēc maiņas atpūsties, bet citiem bija jāiet uz sēdēšanu. Griška bija īsts ukraiņu nacionālists.

Otrs lielais iemesls – kad tēvs iznāca no lēģera, man bija kādi piecpadsmit gadi un viņš man stāstīja visu patiesību. Daudzi nestāstīja, es zinu, ka daudzi baidījās bērniem stāstīt. Bet viņš man stāstīja visas tās šausmas, kas tur notika un kas bija pieredzēts.

Tēvam savulaik vaicāju: "Bet kura tautība Vorkutas lēģerī bija pārsvarā?" Viņš atbildēja – krievi. Kara laikā bija izdots likums – visi, kuri ir krituši gūstā, ir nodevēji. Kad beidzās karš, visiem tiem, kas bija saņemti gūstā, bija jāiet sēdēt padomju lēģeros.

Tēvs viņiem sāka – paskat, kā ar jums apietās... Šie atbild, oi, nē – tā tikai kļūda, gan tas viss noskaidrosies. Viņu domāšana ir nelabojama."

Atgriezies mūsdienās: "Garkalnē, braucot gar Tavu māju, rodas iespaids, ka šeit ir auto salons. Bet Tev laikam ir liela ģimene?"

– "Jā, tā ir. Dažreiz ir arī tā, ka nav nevienas mašīnas. Meitai ar savu ģimeni ir mašīna, Zaigai sava, man sava. Tad man vēl te atbrauc no Siguldas, tiem arī ir mašīna. Un tad tā izskatās, ka te baigi daudz mašīnu."

"Kā Tu nokļuvi Garkalnē, kā tas sākās?" turpinu iztaujāt.

– "Es iepazinies ar Zaigu, viņa te dzīvoja. Aprecējāmies un es sāku Garkalnē dzīvot jau no 1979. gada paša sākuma. Var teikt, ka jau baigi daudz gadus."

Izprašāju vēl un vēl: "Un kā Tu kļuvi par deputātu?"

– "Es biju LNNK kustībā Strazdumuižas nodaļā, Juglā no pašiem sākumiem. Vēlāk no LNNK daudzi pārgāja uz "tēvzemiešiem", kuri nodibinājās kā partija.

Tad, kad mums jau bija izveidota Zemessardze, daudzi manējie vīri teica: "Laimoni, Tu tak arī varēji! Taisam sarakstu, zin, iesim opozīcijā."

Galū galā uztaisījām to sarakstu kā no partijas. Ar milzīgi lielu aģitācijas darbu, bez līdzekļiem no malas mēs ieguvām diezgan lielus panākumus. Vienu laiku likās, ka vara varētu sašūpoties, tomēr Cīrulim bija lielāka ietekme.

Arī Zaiga – vietējā un strādājusi pastā, man palīdzēja daudz ko organizēt, jo es ar Garkalni biju maz saistīts. Es vietējos daudz neko nepazinu. Zaiga man ieteica – piezvani

1991. gada barikāžu dalībnieku godināšana Garkalnes novadā

tam, aizej tur... Tādā veidā es to Zemessardzi te sāku organizēt.

Arī policija daudz palīdzēja ar kadriem. Ar šādiem izmeklētiem cilvēkiem, mums izveidojās laba Zemessardze, bija liela atsaucība, mēs bijām labākais vads visā pulkā. Un tā mēs nokļuvām tajos deputātos.

Nekādu lielo opozīciju Cīrulim neizveidojām. Es laikam četrus sasaukumus pēc kārtas biju. Piektajā sasaukumā es vairs netiku ievēlēts."

Prasu: "Kas tajā laikā bija galvenais? Vai padomju armijas atstātais mantojums Garkalnē?"

– "Tāpēc mēs Zemessardze te daudz līdzējām, lai būtu viss sareģulēts. Garkalnes novadā, tanī laikā vēl pagastā, bija visvairāk koncentrētās karaspēka daļas. Mēs jau bijām Zemessardzē, kad vēl te bija krievu karaspēks. Munīciju veda trīs gadus ārā uz dzelzceļu gar manu māju."

– "Zemessaedzē jau iestājās tikai īsti patrioti. Pirmos gadus no valsts nekāda materiālā atbalsta nebija. Paši pirkām ieročus un munīciju – gan legāli, gan nelegāli no krievu armijas. Formas tērpus paši pirkām un šuvām. Visādi gāja.

Ļoti daudz tērēja savu laiku, savu naudu un bija reizes, kad riskēja arī ar savu dzīvību. Tie bija pārmaiņu laiki un noziedzinieki klejoja apkārtnē. Zemessardzes dēļ drošība pagastā auga.

Jebkurā brīdī varēja sasaukt zemessargus. Mēs sazvanījāmies un nekārtību vietā kā no zemes izauga zemessargi."

Šeit vieta avīzītē sarunai ar leģendāro Garkalnes zemessargu Laimoni Gedroviču beidzās. Pilnu video interviju variet noskatīties Garkalnes Televīzijā – Jums ērtā vietā un laikā.

Raimonds Skrābāns

Saviļņojums un dziļš pārdzīvojums

Aizvadītā pirmdienas priekšpusdienā pēc aktīvas vingrošanas, seniori neposās projām savās nodarbēs.

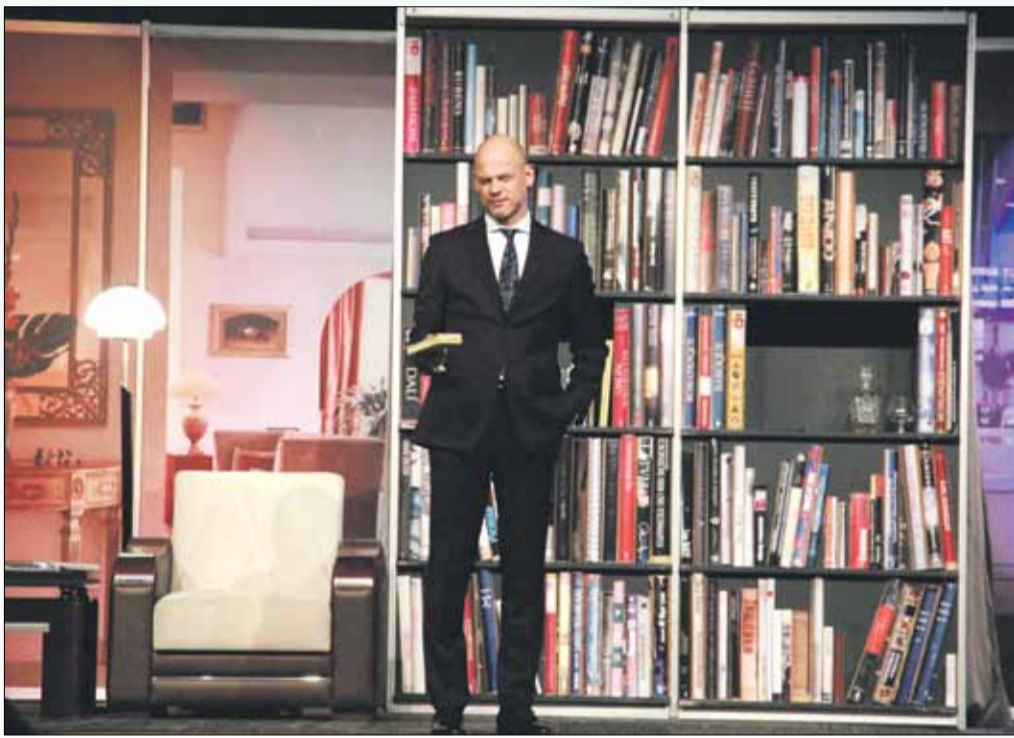
Baudījuši tēju un kafiju, sagaidījuši vēl citus interesentus, skatījāmies filmu par notikumiem Ukrainā.

Laikā, kad ik dienu domas un prātus satrauc smagā situācija kaimiņvalstī, skaidrību viesa Mārča Bauzes-Krastiņa un kinogrupas filma.

"Politiskais gabals" - 2014 g. vasaras tautas svētki, Maidana norises ainās, iedzīvotāju un jaunatnes iesaistīšanās un attieksme, Ukrainas karavīru patriotisms, sieviešu izmisums. Latvijas vēstnieces Ukrainā A. Daudzes sarunā ar Ukrainas pirmo prezidentu Kravčuku izjutām, kā aug tautas pašapziņa cīņā par savu zemi. Saviļņojums un dziļš pārdzīvojums.

Ar aplausiem un sirsnīgiem rokasspiedieniem teicām paldies Mārcim Bauzem-Krastiņam. Pateicamies Pensionāru padomei un Madarai Krievai par vērtīgo priekšpusdienu un ceram tikties vēl un vēl.

Garkalnes seniori

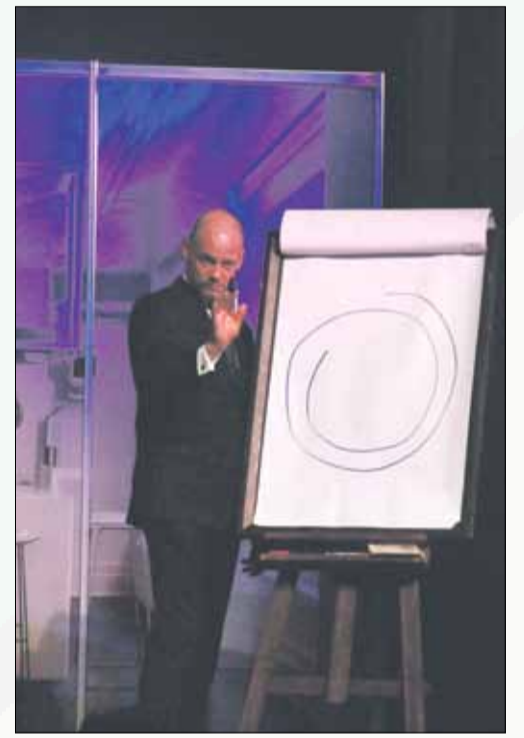
Sex Guru Bergjos

„Sex Guru” - ir starptautisks projekts. Šo izrādi ar lieliem panākumiem izrāda Lielbritānijā, Austrijā, Šveicē, Polijā, Lietuvā un Latvijā – nu arī kultūras centrā "Bergi".

„Sex Guru” Latvijas versijas vadītājs ir Radio Skonto programmu direktors un ētera balss Valdis Melderis. Ar veselīga humora devu, taču visai pikanti un atklāti Valdis Melderis runāja ar monoizrādes skatītājiem par seksu!

Cik bieži jānodarbojas ar seksu? Ko patiesībā vēlas sievietes un vīrieši? Šovs „Sex Guru” daudziem palīdzēja izdzirdēt atbildes uz jautājumiem, kurus viņi nav uzdrošinājušies uzdot iepriekš, bet kas vienmēr viņus interesējuši.

GNV

**RADAM
UGUNI**

Uguns un gaismu šova grupa „RADAM UGUNI”,
Garkalnes novada Jaunatne un Jaunatnes lietu speciāliste
Agnese Apse aicina Tevi pievienoties pasākumā
„RADAM UGUNI & Garkalnes novada Jaunatne”
pie jaunu censoņu komandas – pašvaldības jauniešiem!

Pievienojies un kļūsti par vienu no mums!
Visus interesentus aicinām uz neformālo
Garkalnes novada jauniešu tikšanos
2015. GADA 8. MARTĀ
Plkst. 17:00 k/c „Bergi”,
lai interesanti pavadītu laiku, iepazītos
un plānotu turpmākos darbus.

Aicināti informēt par piedalīšanos
līdz 2015. gada 2. martam,
jautājumu gadījumā jautāt, rakstot
Garkalnes nov. Jaunatnes lietu speciālistei
Agnesei Apsei dcupesciems@garkalne.lv
vai zvanot uz tālruni Nr. 28450154

Pasākumu atbalsta Garkalnes novada Dome, LJP, Izglītības un Zinātnes ministrija

2015
STIRNU BUKS
TAKU SKRĒJIENU SERIĀLS

IESKRIEN MEŽĀ
KUR DABAS TAKAS BŪS TAVS SĪVAKAIS KONKURENTS!

12. APRĪLIS	30. MAIJS	28. JŪNIJS	25. JŪLIJS	22. AUGUSTS
STIRNU BUKS I	STIRNU BUKS II	STIRNU BUKS III	STIRNU BUKS IV	STIRNU BUKS V
GARKALNES MEŽI	ABAVAS SENLEJA	ZEBRUS EZERS	TALSU PAUGURAINĒ	ĀŽU KALNS

Markēta distance izcili ainaviskās vietās. Senu mistēriju bagātie meža ceļi un taciņas, garāmskrienot ļaus izbaudīt arī pa kādam kultūrvēsturiskam objektam, neskaitāmiem pauguriem, pilskalniem, senču senajām dabas svētvietām, pamestām slēpošanas trasēm, mežacūku vannām un citiem MammaDabas izaicinājumiem!

SUSURS	ZAKIS	BUKS	LŪSIS
0,6-1 km	6-8 km	17-22 km	27-35 km

4 dažādas distances un MammaDaba Komandu skrējieni visiem meistarības līmeņiem un izturības sliekšņiem.

Medaļa, putra un daļiņa loterijā katram finišējušajam!

REĢISTRĀCIJA:
WWW.STIRNIBUKS.LV

Jaunā daiļslidotāja no Baltezera – Amanda Marta Strausa

Ar Baltezera jauno un daudzsološo daiļslidotāju Amandu Martu Strausu satiekamies ledus hallē, uzreiz pēc stundu gara treniņa uz ledus.

Ieskatu treniņā un pilnu interviju ar Amandu, viņas mammu Aiju un treneri Mariku meklējat internetā Garkalnes Televīzijā – Jums ērtā vietā un laikā.

– Sveika, Amanda! Kā Tev gāja treniņā?

– Labi. Elementi man izdevās labi, bet beigās pati nokritu. Programma man izdevās labi. Man pašai patika.

– Ko Tu jūti, kad slido? Ko Tu domā tajā brīdī?

– Ka man viss izdosies. Domāju, ka es stāvēšu uz pjeDESTĀLA SACENSĪBĀS. Ka es nenokritīšu.

– Tad Tavš mērķis ir uzvarēt, ja?

– M-h. (Pamāj).

– Un kā Tev iet šajā virzienā?

– Tā kā labi. Bet es tik traki trenējos..., es jau domāju, ka es pārspilēju... Bet tā viss normāli.

– Cik bieži Tu trenējies?

– Nedēļā sešas reizes.

– Un neapņik?

– Nē. Sestdien man vienīgi apņik, jo tā ir brīvdiena.

– Ko Tu vēl dari darba dienās?

– Darba dienās vēl es eju uz dejošanu, man tur arī labi izdodas, skolotāja slavē. Es ļoti labi deju.

– Kur Tu deju un cik ilgi jau?

– Es jau deju piecus gadus, tagad jau ir sestais gads. Mēs dejojām tautas dejas – tautas deju ansambli "Zelta sietiņš".

– Vai dejošana ir līdzīga slidošanai? Vai tās palīdz viena otrai?

– Jā, palīdz. Jo mans tētis saka, ka dejojot, – tā ir laba iesildīšanās, jo dejošana ir tieši tas pats, tikai uz cībām.

– Un kā Tev iet pa skolu?

– Labi. Es labi mācos. Man ir labas atzīmes, mani skolotāja slavē.

– Kurš priekšmets Tev vislabāk patīk?

– Matemātika, sports, latviešu valoda, ētika, rokdarbi. Nu man vispār visi priekšmeti patīk.

– Un kurš Tev nepatīk?

– Visvairāk man nepatīk audzināšana.

– Tad māca dzīvot, ja?

– M-h. (Pamāj). Tas apņik.

– Un kas vēl Tev patīk bez skolas un slidošanas?

– Slēpot, skrituļot, peldēt.

– Kādi dzīvnieki Tev patīk?

– Suni, kaķi, zirgi, vistas, cāļi un stirma.

– Vai Tev pašai arī ir kāds dzīvnieks?

– Jā, man ir divi mazi sunīši – Čika un Fidži.

– Cik ilgi Tu domā slidot?

– Nu... divdesmit gadus.

– Divdesmit gadus. Un pēc tam?

– Pēc tam nezinu, ko darīšu.

– Kaut kādi mērķi taču Tev ir. Ko Tu tajos divdesmit gados gribi sasniegt?

– Gribu sasniegt daudz ko. Lai es tiktu uz Olimpiādi.

– Un tad, vēlams, arī vinnētu...

– Jā. (Pasmaida).

Vēlot Amandai izturību un jaunas uzvaras,
Raimonds Skrābāns

Berģu MMS jaunie olimpieši

6.-7. februārī, Ērgļos norisinājās 20 Latvijas Jaunatnes ziemas Olimpiāde.

Latvijas Jaunatnes ziemas Olimpiāde ir kompleksas sporta sacensības, kas tiek organizētas ar mērķi noteikt labākos jaunus sportistus un labākās izglītības iestādes.

Ziemas Olimpiāde kopumā pulcēja 1088 dalībniekus, 104 skolu komandās no 38 pašvaldībām, un notika jau divdesmito reizi. To ik gadu organizē Latvijas Olimpiskā komiteja (LOK), sadarbībā ar Ērgļu novada Domi.

Bija patīkami vērot, kā jaunie sportisti ar neatlaidību un cīņassparu aizstāv savas skolas komandas. Priecē tas, ka ar katru gadu jauniešu attieksme pret sportu nemazinās, gluži pretēji – skolēni kļūst arvien aktīvāki. Esmu pārliecināts, ka šādu sacensību organizēšana, kas balstās uz Olimpiskās kustības principiem, palīdz skolēniem gūt panākumus ne tikai skolā, bet arī viņu turpmākajā dzīvē.

Olimpiādes medaļu komplekti tika sadalīti sešos sporta veidos – distanču slēpošanā, kalnu slēpošanā, biatlona, hokejā, snovbordā un slidošanā. Viešūra kalnā startēja 212 kalnu slēpotāji un 105 snovbordisti. Savukārt, Latvijas Jaunatnes ziemas Olimpiādes kamaniņu sporta sacensības notiks nākamās nedēļas nogalē, Siguldā.

Arī Berģu MMS jauno olimpiešu komanda, savas sporta skolotājas, Zintas Šestakovskas vadībā, devās uz Ērgļiem aizstāvēt savas skolas godu. Mūsu sportisti pārstāvēja kalnu slēpošanu un snovborda disciplīnas. Kalnu

slēpošanā startēja Valters Eglītis – 5. klase, Silva Lūse – 5. klase, Elīna Zalāne – 6. klase, Klāvs Verners Vorslavs – 9. klase un Rihards Skrastiņš – 4. klase, kurš startēja arī snovbordā. Snovbordu pārstāvēja Eduards Rāzna – 5. klase.

Pēc Olimpiādes atklāšanas ceremonijas, visi kalnu slēpotāji un snovbordisti devās uz Viešūra kalnu, kur kalnu slēpotājiem bija jāveic divas milzu slaloma trases, bet snovbordistiem divas trases paralēlajā slalomā. Arī laika apstākļi mūs nelutināja. Pūta brāzmais vējš un pamatīgi putināja, kas apgrūtināja sacensību norisi.

Mūsu olimpieši parādīja savu sportisko gribu, un par spīti smagajiem laika apstākļiem veiksmīgi startēja, un izcīnīja vairākas medaļas. Tā savu olimpisko sudrabu kalnu slēpošanā izcīnīja Klāvs Verners Vorslavs un Elīna Zalāne, bet snovbordā sudrabs – Eduardam Rāznam. Valteram Eglītim – 27. vieta kalnu slēpošanā, Rihardam Skrastiņam – 10. vieta kalnu slēpošanā un 7. vieta snovbordā, Silvai Lūsei – 21. vieta kalnu slēpošanā. Sudraba medaļa arī mūsu novadniecei Beļtijai Burkovskai, kura gan pārstāvēja Ādažu vidusskolu.

Pēc sacensībām visi olimpieši devās lāpu gājienā uz Ērgļu kultūras namu, kur notika apbalvošana, un jaunieši kāpa uz goda pjeDESTĀLA, lai saņemtu savas medaļas. Paldies visai olimpiskajai komandai. Labs darbiņš paveikts.

Normunds Vorslavs un
Garkalnes novada Sporta centrs

